

DEBRECZENI HIRLAP

Abonyi árák: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt. 50 kr. egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős a kiadó laptulajdonos:

Kutas Imre.

Szerkesztő:

Katona Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).

Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).

Hirdetések a legnépszerűsebb árszámítás mellett vetetnek fel.

Egyes szám 4 kr.

Románok a magyar ipar és kereskedelem ellen.

Debreczen, augusztus 1.

A jó barát elnéző hibáink iránt és legfeljebb is csak akkor figyelmeztet szelid és ép azért legtöbb esetben hatástalan szemrehányással azokra, ha már nagyon feltűnők és alig leküzdhetők; ellenségünk kimélhetetlenül támadja meg gyengeségeinket és nem várja meg, míg azok megrögzének bennünk, mert az ő célja csak a támadás, a miből kifolyólag lesi az alkalmat, hogy azon melegében pellengérré állíthasson bennünket, nem gondolva meg azt, hogy támadásaival nagyobb szolgálatot tehet nekünk, mint jó barátaink tesznek elnézéseikkel.

Tanuljunk tehát ellenségeinktől, de ne csak hibáink megismerése és megjavítása által, de tanuljuk el erélyüket, szívósságukat és kitartásukat is, melyekkel érdekeinknek ártalmára lenni igyekeznek.

Tanuljunk el tőlük ezeket a tulajdonságokat, de nem azért, hogy eltanulván, támadásra használjuk fel mi is, hisz a támadásban a legkiválóbb erények is inaktívvá válnak, hanem azért, hogy azokat érdekeink istápolására és céljaink megvalósítására kellőképpen kihasználjuk.

A legtöbb és legdühösebb támadást intézték az utóbbi időben a magyar nem-

zet és annak érdekei ellen a nemzetiségek és ezek közt a román tulzók.

Nem szándékom most azzal foglalkozni, hogy van-e és mennyiben van igazuk a nemzetiségeknek; hogy fennen hirdetett közjogi követeléseik jogosak-e, vagy nem? Ezt végezze el velük az arra egyedül jogosult kormány. Én másféle támadásaikra fordítom most a figyelmet, azokra tudniillik, melyeket a magyar társadalom van hivatva ellensúlyozni s melyek ellensúlyozás nélkül Magyarország közgazdasági életében óriási pusztításokat fognak előidézni.

Az utóbbi időben román testvéreink tulzó része hadat üzent a magyar közgazdaságnak és annak keretében a magyar iparnak és kereskedelemnek és mindennek, a mi a magyar közgazdasági élet istápolására szolgál.

E botor tények következményeivel bizonyára nincsenek tisztába, a lelkelen tulzók nem tudják, vagy nem akarják tudni, hogy mindaddig, míg ők is tagjai, bár széthúzó tagjai a magyar társadalomnak, minden ezen társadalom közgazdaságának szabályos menete és fejlődése előgördített akadály, akadálya egyuttal az ő közgazdasági létezésüknek is és hogy minden csapás, melyet vak dühökben, a magyar társadalom közgazdasági életére mérnek, romboló hatásában fokozottabb erővel hat vissza rájuk, mint ezen köz-

gazdasági társadalom egyedeire is. És mégis, ha csak elkerülhetik, nem vásárolnak magyar gyártmányt, nem veszik igénybe a magyar kereskedelmet, sőt odáig is elmentek már, hogy fürdőhelyiségeinkből nemcsak Románia fiait igyekeztek távol tartani, hanem maguk is kerültek fürdőinket, melyekben máskor tömegesen kerestek és találtak üdülést, egészséget és szórakozást.

Igen, megdöbbentő tény az, hogy az idei szezonban immár Tusnádon, Herkulesfürdőben, a hol a fürdőzők tulnyomó többségét a romániai és magyarországi románok alkották, alig fordult meg közülök egynehány.

Megdöbbentő tény ez, mert következtetni enged arra, hogy a román tulzók még a maguk megrontásától sem riadnak vissza, ha csak ezzel Magyarországnak és a magyar társadalomnak is árthatnak.

Az ilyen állapot pedig semmi más, mint a fanatizmus, ez a társadalmat bomlasztó, gazdasági erőket lenyűgöző, állami életet elsenyvesztő, kulturát megakasztó, józan észet elhomályosító mérge, melynek nyomán a nihilizmus és anarchia dudvái tenyésznek.

Tenni kell tehát ez ellen és pedig gyorsan és hathatósan.

Ellensúlyozni kell gazdasági társadalmunkat fenyegető ezen veszélyt.

Hogyan és mivel?!

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

Apja vére.

Irta: Szüts Jenő.

I.

Már két napja, hogy szavát is alig hallották a nagy, derék Lisztesnek, pedig máskor mindig kiabálni szokott. Ugy járkált egyik szobából a másikba, mintha sehol sem lebe a helyét. Megállott minden ablaknál, leült minden székre, de csak egy-egy pillanatra.

A házbüliek ráköltötték, hogy a lelkiismeretével viaskodik. Talán a bűneit latolgatja, szánja-bánja, a mit elkövetett. Mert hiába, hiába, csak nem tiszta kézzel szerezte azt a nagy vagyont, a miért most egész Szilváson irigykednek rája.

Tudja az egész falu, tudja mindenki, hogy ki tette tönkre a gervei uraságot, de hát hiába, nem lehet szólni. Hatalmas ur az a pénz, úgy betömi az emberek száját, mintha némák lennének . . .

Csakugyan úgy nézett ki két nap óta a szilvási nábob, mintha magába szállott volna. Szinte megszélidült. Ritkán szólt, akkor is keveset. Az ételt is felre tolt maga elől s egyebet se csinált, mint járkált a szobáiban össze-vissza.

Észrevették rajta hamar ezt a különös változást, de azért mégse mert hozzá közölni senki. Félték tőle még így is. A rokonságban is csak egymás közt találgatták, hogy mi lehet a baja, de még csak a háza tájékára

se ment egy Lisztes se. Egyedül a kis Misi, az alvégi molnár fia, járt arra egyszer-kétszer, de az is csak a tulsó oldalon, mert félt a kutyáitól . . .

A második nap estéjén szép, csöndes idő volt. Előző éjjel eső esett s nagy víztócsák állottak szerte a Lisztes kuria tágas udvarán. Az akáczfák virágai is kinyiltak s édes illatukat terjesztették szerte.

A Lisztes familia rettegett büszkesége kijött az udvarra és körülnézett, hogy nem látja-e valaki. Egy lélek se volt ott.

Elindult nehéz rezgő lépésekben egyenesen az istálló felé, mintha tudta volna, hogy ott fogja találni, a kit keres. A fiát kereste. Az ajtó félig volt csak betéve. Oda hajolt a nyíláshoz s bekiáltott.

— Sándor, itt vagy?

Nem szólt a fiu egy szót se, csak ki lépett.

— Mit csináltál?

— Tisztítottam a szerszámokat. Megyünk az éjjel Szegvárra. Vásár lesz holnap.

— Mit, már megint Szegvárra? Fiu, fiu, te sokat jársz oda mostanában! Gyere csak velem, beszélni akarok a fejeddel . . .

Elindultak a gyümölcsös felé.

A fiunak hangosan dobogott a szive s hol elsápadt, hol elveresedett. Titokban egy-egy pillantást vetett az apjára, mintha le akarta volna olvasni az arcáról, a mit mondani szándékozik.

Nem szólt az ember egy szót se addig, míg el nem érték a nagy diófához, a hol már mély csend volt és kezdetét vette a Zagyva völgye.

— Most már egyedül vagyunk, beszélhetek. Komoly szóm van hozzád, fiu.

Izgatottan beszélt, gyorsan szedte a lélegzetet, de azért erősen megnyomott minden egyes szót.

— Két nap óta gondolkozom, két nap óta tusakodom magamban, hogy mit csináljak veled. De azért még most se tudom . . . Hát azt kérdezem tőled, miért jársz te annyit Szegvárra? Mi?

Mintha tudta volna, hogy ugyse fog feleletet kapni, csak folytatta tovább.

— Annyit előre is megmondok, hogy hiába titkolóznál. Tudok mindent. Többet, mint kellene. Tegnapelőtt itt járt nálam Rieger, a szegvári tűzoltóparancsnok, aztan elbeszélte a dolgodat. No, szépeket kellett rólad hallanom! Hát ezért neveltelek én fel ennyire, ezért?! Azt akartam, hogy tisztességes, becsületes ember legyen belőled s így kezdted már kamasz korodban! Mi lesz belőled, mi lesz belőled? . . .

Pár pillanatra elhallgatott. De nem sokára ismét újra kezdte.

— Tudom, tegnap is ott voltál. Ne félj, látott mindenki, csak én nem láttalak. De nem így lesz ezután! Nem, nem! . . . Hát aztán, mond csak, mióta jársz már oda? Mi? Ej, nézz hát a szemembe! De ne olyan kellelenül. Férfiasan, bátran! Van már egy éve?

— Nincs, — felelt a fiu tompán.

— Hát egy fél éve?

— Annyi lehet.

— Aztán mit akarsz, mi a célod velök? Mi? El akarod venni azt a fruskát? Mert ha igen, nem vagy a fiam tovább egy percig se! Érted? Nem azért neveltelek fel, hogy

Tanuljunk ellenségeinktől!

Tanuljuk el erélyüket, szívósságukat és kitartásukat és ezek segítségével tegyük meg mindazt a magyar közgazdasági élet érdekében, a mit ők annak érdekei ellen eszelekesznek, ügyet sem vetve arra, hogy közgazdasági életünk felvirágzásából ők is, akik annak megmontására törekedtek, hasznot húznak.

Ha nekik nem kell a magyar gyártmány, hát részesítsük mi azt mindenütt előnyben még akkor is, ha az némi áldozatot kíván tőlünk kényelemben és költségben; ha ők mellőzik a magyar kereskedelmet, annál fokozottabb mérvben istápoljuk mi és ha ők kerülnek fürdőinket pártoljuk mi csupa sovinizmusból, de egyszerűs mind közgazdasági életünk ezen jelentékeny szerveinek istápolása végett.

Igen, tanuljunk ellenségeinktől és becsüljük meg önmagunkat azzal, hogy ne legyen okunk pirulás közt bevallani azt, hogy azok tulajdonképpen csak azt teszik közgazdasági életünk ellen rosszakaratból, a mit mi ez ideig ellene botorul elkövetünk könnyelműségéből, az idegen dolgok iránt érzett okatlan előszeretetből és valljuk be őszintén, egy kis tévesen felfogott urhatnamságból is.

Dr. S. L.

— **A miniszterelnök utazása.** Wekerle Sándornak általunk már jelzett utazásának programja a legújabb megállapodások szerint a következő. A miniszterelnök augusztus hó 5-én este utazik el Budapestről és reggel Szatmára érkező, ott néhány óráig időzni fog. Szatmárról tíz órakor indul el Nagyváradra, hol választói előtt még aznap megtartja beszámoló beszédét. Ete 10 órakor Nagyváradról különvonaton Máramaros-Szigeten keresztül Lembergbe utazik, hol megtekint a galicziai kiállítást.

most oda dobjalak egy ilyen semminek a karjába. Nem, fiam! Nem akarom, hogy bele menj abba a félúri familiába, nem tisztességes emberek azok. Az asszony se, a lány se! Nem mindenfelének neveltem én az egyetlen fiamat! . . . Anyit mondok, hogy oda ne menj többet, mert ha még egyszer átleped annak a két kifestett képű dámának a küszöbét, hát a szemem elé ne kerülj többet soha! Értetted?

— De, apám!

Könnyek csillogtak a szemében s ránézett az apjára kérőleg, esdekelve.

— Mit akarsz?

— Nagyon szeretem én azt a lányt, meghalnék, ha többet nem láthatnám! . . .

— Mit? Szeretted?! Hát ne szeresd! Megöltöm, hogy szeresd! . . .

Ezzel megfenyegette a fiát és ott hagyta. Mire a szobájába ért, megbánta a hevesességét. Kedve lett volna vissza menni a fiához, feleskólni szeméről a könnyeket s bocsánatot kérni tőle, a miért olyan kegyetlen volt.

II.

Sokáig tusakodott magában, míg végre határozott. Mintha csak lopni ment volna, olyan óvatosan lopózkodott ki az udvarra. Oda ment először a fia ablakához és benézett rajta. Az asztalon homályos fényű gyertya pislogott, a fiu meg két karjára dölve, ott fektült előtte. Azt hitte, hogy alszik, pedig sirt.

— Ugy, ugy, csak aludj te rossz fiu, reggelre nem lesz neked semmi bajod.

Azzal ott hagyta és valamivel megkönynyebbült a szíve. A házbeliék is, a cselédek is lefeküdtek már; nem járt az udvaron más, mint az ur, meg két nagy komondor. Megsimogatta mind a kettőt s elment.

Félóra múlva a viczinális vasút ablakából nézett vissza a falura s mentor inkább távolodtak, annál nehezebbnek érezte a szívét.

— **Két fontos reformjavaslatnak** megkezdett részletes tárgyalását szakították feibe a képviselőháznak külön bizottságai a nemrég lezajlott ülészek folyamán. E reformjavaslatok egyike a közigazgatási bíróságok föllállításáról szól, a másik a kuriának képviselőválasztási ügyekben való bíraskodását szabályozza. A bizottsági tárgyalás félbeszakítása főleg azért történt, mert az említett törvényjavaslatok benyújtói, az igazságügyi és belügyi miniszterek, az egyházzpolitikai törvényjavaslatok által voltak igénybe véve. A kormány értesülésünk szerint sulyt fektet arra, hogy a képviselőháznak újra egybegyűlése után minél előbb hozzáállásanak a bizottságok az említett javaslatoknak folytatólagos tárgyalásához.

Vilmos kir. herczeg halálához.

A királyi házat ért katasztrófa még folyton a legnagyobb érdeklődés tárgyát képezi. Vilmos kir. herczeg temetésén a magyar kormányt Eötvös Loránd báró vallás és közoktatásügyi miniszter fogja képviselni.

A királyi ma, szerdán este érkezik meg, a mikor is ő felsége schönbrunni tartózkodása kezdetét veszi.

A királyné megbízásából Bolfras gróf ma délután pompás koszorú helyezett az elhunyt koporsójára. E koszorú a királyné kívánságára tiszta fehér rózsából készült, fehér szalaggal, mely aranszegélyzettel van díszítve. A szalagon igazi aranyverettel ez ajánlás olvasható: „Hű rokonának — Erzsébet.”

Ferencz Ferdinánd kir. herczeg ma este érkezik ide Budweisből. Albrecht kir. herczeg holnap utazik el Suldenből. Ernő kir. herczeg már megérkezett.

A főudvarmesteri hivatal elrendelte, hogy a temetés ne pénteken, hanem már csütörtökön délután 4 órakor menjen végbe. Mint hírlik ez az intézkedés összefüggésben áll Albrecht kir. herczegnek Bécsbe érkezésével. Ennek folytán a holttestet már szerdán éjjel szállítják Badenből Bécsbe. A királyi végrendeletet jóváhagyván, annak kihirdetése még a temetés előtt megtörténhetik.

A kir. herczeg elhunyt alkalmából Bécs

Ugy szerette volna a fiát is hozni magával, azt a szegény jó, szerelmes gyermeket, a kinek nem engedti meg, hogy egy semmit szeressen. Egy semmit! Hát ő kit szeret? . . .

Megtörülte a homlokát és kihajolt az ablakon. Olyan jól esett neki az a friss, üde levegő.

Távrolról már feltűntek a szegvári határ tanyái.

Zugtak-zakatoltak a vonat kerekerei. A mozdony kazánjából egyre szálltak a fényes, csillogó szikrák s Lisztes Samu hiába nézte őket, hiába hallgatta a kerekék zakatolását, mindegyre csak a fia volt eszében.

Hányszor megtette már ezt az utat így éjjelenként s még egyszer sem foglalkozott ennyit a fiával. Eszébe se jutott soha máskor. Most először

Akár hová néz, mindenütt maga előtt látja. Hiába nem akar rá gondolni, annál inkább eléje tolikodik szomorú, bánatos arca. Epen mintha kísézné. Mikor leszállt a vonatról, leszállt vele az is. Együtt mentek végig a sötét, kihalt Kállai uton, együtt voltak még a Bolgárék kivilágított ablaka alatt is.

Ott egyedül maradt Lisztes Samu.

Az agyára szállt valami ostoba mámor, mintha elfelejtett volna mindent. A következő perczben már ott esüngött a nyakán Bolgárné, a szegvári veszedelmes szép asszony, a kinél talán még csak a lánya veszedelmesebb.

— Hát mégis csak eljöttél, te édes, te drága! Olyan nehezen vártalak már. Ugye, megint késett az a rossz vonat?

A férfi nem tudott mit felelni. Csak magához ölelte az asszonyt és rá hajtotta a fejét . . .

Az a szomorú arc újra alkalmatlankodni kezdett. Mintha szemrehányólag tekintett volna az apjára. Mit, hát te megengeded magadnak ezt a szerelmet?! A fiadat meg meg akarod ölni?! Ha te szeretted ezt az asszonyt,

városa gyászdiszt öltött. A belvárosban majdnem valamennyi épületen és üzleti helyiségen gyászlobogó leng. Ma délben a második tüzer-dandár tisztikara fekete-sárga atlasz szalagokkal ellátott pompás babékoszortut küldött a ravatalra.

Vilmos kir. herczeg halála alkalmából a német császár és az orosz czár táviratilag fejezték ki részvétüket az uralkodó ház Badenben időző tagjainak. Kondoleáltak még a szerb király és a kumberlandi herczeg.

Kenyérkereső asszonyok.

Debreczen, aug. 1.

Az élet gondjai és a megélhetésért való küzdés oly átalakításokat vittek véghez az egész társadalmi rendben, hogy nemcsak a férfi hivatása változott meg és lett terheesebb újabb nagy kötelességekkel, de nem maradhatt meg a nő sem abban a rendeltetésben, a mely a család körét jelölte ki számára, a legméltóbb és az egyedül méltó hely gyanánt.

Minden szociális kérdésnek, a mely napjainkban a világot foglalkoztatja, a nő színtügy központja, mint a férfi. Csak az emlékezete él már azon időknek, a mikor vészben és háboruban is csak a tűzhely nyugalmaának érzése fejezte ki a nő kötelességének egész tartalmát. Ma az életről való gondolkodás és a megélhetésért való gondolkodás, sok társadalmi osztályban a nőnek színtügytiszte, mint a férfinak és hogy ebben az átalakulásban meg legyen a harmónia, a nevelésnek és a tanulásnak is ily formát kell öltetnie, hogy a mikor a társadalom kirója a nők számára az új kötelezettségeket, az iskola adja is meg a kötelességek teljesítésére való képességeket.

Ez nem ideális felfogás, de számot kell vetni az élet valódi szükségleteivel és átalakítani a nőt is a megváltozott viszonyokhoz képest. Az egész probléma kulcsát a tanítás rendszere tartja a kezében.

mért ne szerethetné a fiad a lányát? Egyik olyan, mint a másik! Ha te becsületes, tisztességes ember maradsz a szerelmed mellett, mért ne maradhatna az a fiad is?! . . .

A szép asszony csókja újra elüzte a szomorú arcot. Eh! csak szeressük egymást örülten, szenvedéllyel. Szeressük, míg csak tűz lesz a vérünkben. De neked, te fiatal gyermek, nem szabad szeretni! Nem értél még meg az ilyen szerelmeire! . . . Várj, majd eljön az ideje mindennek . . .

Az asszony danolni kezdett. Halkan, szerelmesen. A férfi meg úgy nézett arra a pikáns, kövér arczára, mint valami oltárképre.

Sokáig mulattak így. Künn már világosodni kezdett s va ószinűleg a madarak is énekelték. A lámpából csaknem egészen kifogyott az olaj. Pislogott, seregett és bűdös volt tőle az egész szoba. A szerelmesek épen nem törődtek vele. Ugy elmerültek a boldogságban, hogy azt sem vették észre, mikor kinyitotta valaki a külső ajtót. Csak akkor riadtak meg, mikor belépett a szobába.

Mindenik szólni akart, de megfagyott ajkukon a szó s csak néztek hosszan, mereven. A férfi ellökte magától az asszonyt s kezeit ökölbe szorítva pár lépést tett előre.

A fiu térdre vetette magát.

— Apám, bocsáss meg, de nagyon szeretem azt a lányt! . . .

A férfi leejtette fölemelt kezét s lehajtott fővel úgy állott ott egy pillanatig, mintha szegyeite volna magát a fia előtt. A hirtelen harag egyszerre lecsillapult s csak ennyit szólt a fiának tompa, színtelen hangon:

— Látom, hogy az én vérem van benned. Jól van, hát szeresd.

Elfordult s szeméből kitörölte a könnyeket. . . .

Magyarországon vannak a nők oktatására vonatkozó különböző iskolák, de olyan, amely céljának megfelelne, amelynek egész szellemében és rendszerében ki volna fejezve a nők nevelésének speczialis célja, — nincs egyse. Nagyon szerény és lényegtelen módosításokkal ezek az iskolák éppen olyan alkalmasok volnának felnőtt ifjak, mint leányok tanítására.

Legelsőbbben is a módban és a formában más a tanító kötelessége a leányok iskoláiban, mint akár a középiskolában, akár az egyetemen. Mert semmiféle tudomány, semmiféle — gyakorlati készség kedvéért nem lehet és nem szabad kockáztatni a nőben a nőt. Mert ha az iskola az érzések, a gyöngédség, a lélekstíztaság helyén és nem mellette keres utat a tudásnak és a készségnek, akkor annak a szerencsétlen földművesnek a munkáját — végzi, a ki a kiszántott mag helyébe vet ujat. Ezért üdvösség volna ezen a téren és a cél lényeges megközelítése, ha a nők oktatásának legfelsőbb fokán is a nők teljesíthetnék a nevelés és tanítás tisztét. Ezzel természetesen együtt kellene haladnia a tanítóképzés oly reformjainak, hogy a nők köréből elegendő és megfelelő erők kerülhessenek ki. Azok számára, a kik nem indulnak kenyérkereső pályára, de több tudást akarnak az életpályára szerezni, a polgári iskolának, a felsőbb leányiskola a folytatása. Ez egy nagyon jó szándékkal, de szegény eredményekkel alkotott helye a felsőbb leányképzésnek. A mit benne tanítanak ismeretnek kevés. És hogy ez a tanítás nők számára való, azt csak az intézet neve mutatja. A serdülő leányok éppen úgy félnek a professzoraitól és a szekundától, mint a serdülő fiúk. Elég hiba. Mert világos, hogy a felsőbb leányiskola se nem műhely, se nem tudósok kollégiuma, hanem a társadalomnak egy modern templom, a hova a lelkek fogékonyágát, izlésük nemesítését és hasznos ismereteket keresni mennek azok, a kik szintugy zálogai a jövődönnek, mint a férfi. És vajjon hány leány megy az iskolába kötelességből és hány megy szeretetből? És megy-e szeretetből az olyan is, aki egyszer-egyszer a leccskéjét talán nem tudja? A nők gyakorlati pályákra való képzése egészen más szempont alá esik. Mert természetesen az uralkodó cél, hogy a nő minél jobban érte azt, a mire vállalkozik. És a nők manapság már sokra kénytelenek vállalkozni, hogy megélhessenek. Látunk nőket a tanítópályán, a kereskedésben, a vasutaknál, a postánál és távirónál. Örülünk, ha látjuk őket szorgalmatoskodni, önérettel gondoskodni önmagukról. És fáj értük mégis a szívünk, a mikor a bürok és hivatalok korlátai, rekeszei mögött ott gubbaszkodnak, tollal a kezükben. Mert nem szép ez a sok, szabadságától, hajlamaitól elzárt foglya a társadalomnak, a minthogy nem szép semmi, a mi sajnálni való. De hasznos és szükséges és ez okon kötelesség gondoskodni arról, hogy minden rög mellett, a melyre egy ilyen kenyérkeresetre kényszerült leány lépni kénytelen, teremjen egy szál virág. Mert a virágot a kenyér kedvéért nem szabad elpusztítani.

De bizonyos, hogy sem a kereskedelmi könyvekbe, sem a vasuti jegyekbe, sem az áru lajstromokba, sem a postai levélekbe, sem a távirógép billentyűibe nem lehet poézist önteni. Valóságos jótétemény volna tehát, ha a társadalom ama nők számára, a kik kénytelenek kenyérüket megkeresni, gondoskodnék olyan helyekről, ahol hasznos és szórakoztató ismeretekről nők rendeznének felolvasásokat,

vitaestéket. A napi munkában elfáradt lélek így kapná meg az üdülést, a melyre a munkás nők valamennyien szomjuhozna. — Oly egyszerű ez a gondolat, hogy a mi a valóstásra kell, kevesebb az igyekezetről, csak egy kis jóakaratt.

Mert a társadalom megváltozott rendjében is fel lehet tartani azt az összhangot, melyet a nő eredendő hivatása és a modern idők szabta kötelességei közt mutatkozó különbség megzavart.

Csak vissza kell adni a léleknek, a mit elveszített. És ki ne vállalkoznék a lélekmentés feladatára? A kik hivatalokat teremtenek a nők számára, soha se feledjék el, hogy sem a havi bérről, sem az egyenruhával meg nem oldják a legnehezebb társadalmi kérdést.

B. S.

Tanügy.

* **A kereskedelmi szakiskolák kongresszusa.** A hazai kereskedelmi szakiskolák tanárai — mint ezt már említettük — augusztus hó 18, 19, 20. és 21-k napjain kongresszusra gyűlnek egybe Debreczenben. A kongresszus határozatait a hazai tanügy minden barátja élénk érdeklődéssel várja, nemcsak azért, mivel a gazdag program kereskedelmi szakoktatásunk legfontosabb kérdéseit, mint pl. a szervezet, — tanterv és tanárképzés ügyét magában foglalja, hanem azért is, mert a kongresszuson alapítják meg a magyar kereskedelmi iskolai tanárok-egyesületét.

Ez az egyesület remélhetőleg nemcsak jelentékeny tényező lesz kereskedelmünk magyarosodásának előmozdításában, hanem egyúttal érvényt szerez ama törekvéseknek, melyeket kereskedelmi iskoláink tanárai a magyar kereskedelmi szakoktatás teljes és korszerű reorganizációja érdekében megvalósítani óhajtanak. A kongresszus iránt érdeklődőknek fölvilágosítást nyújt a központi bizottság jegyzője, Trautmann Henrik tanár (Bpest, költő-utca 10.), vagy a helyi bizottság elnöke, dr. Bayer Ferencz, a debreczeni kereskedelmi akadémia igazgatója.

A csókról.

— A legérdekesebb aktuálitás. —

Igen, a sokszor megénekelt csókról lesz szó, arról a csókról, a melyet mások oly sokféle módon és czélból alkalmaztak.

Lássuk csak: Adám az alvó Évát csókkal ébresztette fel; Judás csókkal árulta el mesterét; Marcus Antonius csókkal vesztett el egy császárságot; Othello csókkal küldte Desdemonát a másvilágra; Napoleon csókkal vált meg Josephinetől örökre és Werther csók közben fosztotta meg Charlotteját életétől.

Rosszakaróink azt mondják:

„Mikor egy asszony vétkezni készül, el-megy előbb gyönni.“ Mi pedig elmondhatjuk: „Ha a férfi meg akar csálni, — előbb meg-csókol.“

Annyi bizonyos, hogy a csóknak mindig volt valami titkoszerű jelentősége. Egyenlő módon alkalmazták jó és rossz szándékból; a Magdolnák a lábra, a Penelopék az arcra; a Phrynék az ajakra. Julia csókja, végtelen hosszú csókja az ifjuságnak és szerelemnek. Hero csókja a könnytől és tenger vizétől sós; de van vajaskenyér izü, sőt patschuli-illatú csók is.

Annak előtte a csók valóban nagyon közkeletű dolog volt, nemcsak a költők énekeltek róla. A legrégebb időben az emberek csak megölelték egymást. Akkor még nők és férfiak lenge, bő lebernyegeken jártak; könnyű volt neki ölelkezni és talán élvezetes is; azonkívül az ölelés által nem gyűrődött össze a selyem és patyolat, nem maradt áruló-jel a szerelmes hölgy ruháin. Most már minden másképp van. Most a csókok, fodrok, csipkék, dudorok, szalagrózsák, azután keményített ingek, vasalt mellények, gallérok és kézelők uralkodnak.

Az ősi ölekezéstről már csak a költők énekelnek. A gyakorlati életben divatját multá. A gavallér csak nem jelenhet meg este a klub kártyaasztalánál gyűrött ingmellel és kézelővel?

A szerelmesek lebecsült karokkal adják a bucsucsókot. — Ha már az ölelésnek vége lesz, nemsokára a csóknak is. A nők mindinkább vesztik természetes bájukat; művészet pótolja a hiányokat. Ajkukról és arcukról eltűnik a pirosság, a mint az arczról szempilláink kihullanak; már husz éves korunkban sárgás arczbőrrel, fénytelen szemekkel járunk-kelünk. A természet fogyatkozásán lehet segíteni, de a csók letörli a mázt és ez lesz a halála; kénytelen lesz eltűnni a jobb körökből, mint ahogy az ölelés eltűnt, a kézcsók eltűnt, mióta puha kötött selyem helyett feszesen gombolt bőrkeztű fedti a kezét és mióta a szerelmes leveleket sem lehet már észrevétlenül a mélyen kivágott ruhaderékba esuszítani.

Vidék.

* **Tanárválasztás.** A nagykarolyi ev. ref. főiskola gondnoksága a magyar és német nyelv tanárául Schneider Vazul győri benczés tanárt választotta meg, aki a benczések rendjéből kilép és a református hitre tér át.

* **A magyarosodás haszna.** A nemrég szervezett nemzetiségi tanfolyamok közül eredmény dolgában, rövid egy heti tartam után, társai közül messzire kiválik a félegyházai. Mint ugyanis egy lapban olvassuk, a tanfolyamokra jelentkezettek közül tízenegyet tanítónő is van és ez utóbbiak közül ma már három mennyasszony. Amint ebből látható, az eredmény nem felel meg ugyan a miniszter intenciójának, de azért fényes és utánzásra buzdító.

* **A cigány vallása.** Kerezen érdekes kérdés foglalkoztatja most a papi köröket. Az eset a következő: Varga Imre ev. ref. vallású vályogvető cigány törvénytelen házasságban élt Duka Mária róm. kath. házassággal, ki már meghalt. E házasságból még 1873-ban egy fiugyermek született, kinek Imre nevet adtak a szülői, a nélkül, hogy megkeresztelték volna. Most pedig, mikor az eset köztudomásra jutott, mert a legény házassodni készül, sem a róm. katolikus, sem a református lelkész hivatalt nem tartja magát illetékesnek a gyermek, illetőleg most már legény megkeresztelésére és anyakönyvi bejegyzésére. Az ügyet hosszas tárgyalások után döntés végett a vallás és közoktatási miniszterhez terjesztik fel.

* **A fürdés áldozata.** Czegléd Miklóst Zilah város főjegyzőjét sulyos csapás érte. Ocsce, Lajos, ki bátyjánál nyaralt, a napokban Tisza-Lökre ment s megürdült a Tiszában. Fürdés közben görcsöket kapott s még mielőtt valaki segítségére mehetett volna, a vízbe fult. A szerencsétlen, alig 25 éves fiatal ember temetése tegnap ment végbe, nagy részvét mellett.

Véres dráma Derecskén.

Debreczen, aug. 1.

Véres eseményről veszünk hírt Derecskéről, mely tegnapelőtt folyt ott le, a határ egyik szőlőjében.

A paraszt tragoediák számát szaporító izgalmas történetről a következőket írják:

*

Kiss Mihály szőlőpásztor már rég idő óta versengésben élt feleségével, Zöld Juliánával, utóbbi időben a háztól el is verte.

De aztán csak megbánta, a mit tett; úgy találta, hogy nem tud ő már nélkül az asszony nélkül élni. A tegnapelőtti nap folyamán s fölkereste, kérlelte s felszólította, hogy térjen vissza hozzá.

Az asszony azonban kérelmetlenül maradt s megtagadta a visszatérést.

Kiss Mihály szó nélkül ott hagyta az asz-

szonyt, mintha megnyugodnék sorsában. Pedig szívében érett már a véres bosszu az asszony fejére. És még az nap délután végre is hajtotta azt.

Tegnapelőtt délután, ugy 6 óra tájban Kiss Mihályné több társával együtt eséplési munkára indult ki a debreczeni tanácsok felé. Utjuk a szőlő alatt vittél, a hol férje pásztorkodott.

Kiss Mihály megsejtette, hogy felesége azon időben arra fog elmenni; lesbe állt hát a szőlő garádján belül s várt reá a kert kerítésére fektetett puskával, lövésre készen.

Mikor mitsem gyanító felesége elébe érkezett, rálőtt. Az asszony ajultan rogyott le, jobb karján szenvedve súlyos sebesülést, vele menő társai között.

A gyilkos azt hitte, hogy terve sikerült, hogy az asszony meghalt s néhány lépésnyire haladva, maga ellen fordította fegyverét. Lőtt, de csak bal arczát horzsolta össze a lövés, a melylyel életét akarta kioltani; életben maradásához van remény.

A szolgabíró s hatósági közegek a véres dráma hírére azonnal a helyszínén termettek s a sebesülteket egyelőre ápolás alá vették, míg majd kiszolgáltathatják a bűnöst az igazságszolgáltatásnak.

Különfélék.

* **Kutbaugrott család.** Buzsakon Bogdán Imre földmives felesége tegnap délelőtt arra a hírre, hogy Öreglakon, hol szülei laknak, tűz támadt, három kis gyermekével az udvaron levő kutba ugrott. Mind a négynek már csak holttestét huzhatták ki a kutból.

* **Rablogyilkosság Pecsett.** Pécsről írják: Gróf Anna láncz-utczai öreg kisasszonyt, szombatn éjjel szörnyen összevagdálva meggyilkolták. A gyilkosságot ma délután fedezték föl. A gyanu Fend Imre kocsisra irányul. A rendőrség már nyomában van. Az öreg kisasszonytól 30 frt készpénzt és egy 200 frtra szóló takarékpénztári könyvet raboltak el.

* **Magyarosító huszárok.** Tolna városát nagy szomorúság érte: A város, a melyben ezelőtt még husz évvel is a német szó volt az uralkodó, az utóbbi időkben magyarosodásának javarészt a derék magyar huszároknak köszönheti, akik a polgársággal benső és bizalmas érintkezésben állván, minden körben terjesztették a magyar nyelvet és fejlesztették a magyar érzést. A tolnaiak hálásak is voltak ezért; új és diszes kaszárnyát építettek, abban a hitben, hogy a magyar fiúk ezentúl is állandó otthonot találnak a megmagyarosodott városban. De nem így történt. A huszárok nem költöznek bele a kaszárnyába, hanem felsőbb parancs utasítása szerint végleg elhagyják Tolnát. Az új kaszárnyában pedig uhlánusok foglalnak helyet, a kik bizonyára nem fognak a huszárok szellemében eljárni. A tolnaiak nagy szomorúsággal bucsuztak el a huszároktól, a kik ma távoztak el egyelőre Fejérmegyébe, a nagy hadgyakorlatokra.

* **Szerelmi tragédia.** Nagy Imre ungvári asztaloslegény és Szvetelszky Ilona három év óta szerették egymást. Ez az idő éppen elég volt arra, hogy a leány megunja szeretőjét, mert — mint tudósítónk írja, — egy Stieh nevű vasuti allisztel akart házasságra lépni. Nagy Imre szerfölött elkeseredett a lány hüvelyéért. Vasárnap meglátogatta őt s rövid szóváltás után mellbe lötte. Azután maga ellen fordította a pisztolyt, de a lövésre előszaladt házbeli kicsavarták a kezéből. Így a szerelmes legény hüvőse került, a leány pedig a kórházban haldoklik.

* **Meggyilkolt férj.** Sebestyén Erzsébet, egy szegény béresember gyönyörűséges leánya volt, Honig Mór szalatnaki birtokán. Nagy két évvel ezelőtt, — mint mágoesi levelezőnk

írja, — a szépségeért feleségül vette őt Mocsolád község leggazdagabb legénye. Sebestyén Erzsinek hízelgett az, hogy ő szegény bérseleány létere a falu legmódosabb paraszt-asszonya, férjurnak pedig az hízelgett, hogy neki van a legszebb felesége a faluban. Az asszony szerelem nélkül ment férjéhez, de aztán megszeretett egy deli legényt, — Dobozi Jánost. A viszony sokáig tartott, persze a férj tudta nélkül. De a szerelmesek nem elégedtek meg azzal, hogy szarvakat raktak a férj homlokára, törvény szerint is egymáséi akartak lenni. S minthogy a menyecske jó móringot biztosított magának férjhezmenetele előtt, elhatározta a szeretőjével, hogy elteszik láb alól a férjet. Mikor a mitsem gyanító férj az istállóban aludt, baltával neki estek. De a férj az első csapásra felriadt, védekezett és segítségért kiáltott. A szomszédok hamarosan összeszaladtak a zenebonára, a szerelmes párt elfogták, a férjet pedig ápolás alá vették. Felgyógyulásához azonban nincs remény.

* **A javulás jele.** „Kedves Atyám! Megéleltem, hogy mindig pénzért írjak hozzád. Látni akarom, vajjon saját munkámmal nem tudok-e keresni. Alapítóke gyanánt egyelőre száz forintra volna szükségem stb. stb.”

* **Rövid hírek. Kirabolt templom.** Böcske község templomába ismeretlen tettesek behatoltak s onnan a drágaságokat mind elvitték. — **Szerelmes gyermek.** Athenben egy Papangelos nevű 13 éves fiú szerelmes volt egy leányba s mivel az fivérével kigunyolta, a fiú mindakettőt meggyilkolta. — **Égő község.** Óriási szélviharban lángokban állott tegnap Nagy-Bajom község s hatvan ház leégett. — **A kolera.** A fekete asszony Galicziában és Bukovinában egyre terjed. — **Vizbe zuhant.** A Duna-szabályozási vállalatnál egy munkás Pozsonyban a vízbe zuhant s belefuladt. — **Öngyilkos miniszteri titkar.** Az öngyilkos Zsarnóczay László ügyében még mindig tart a vizsgálat.

Megunta a boldogságot.

— Egykor és most. —

Ábrándosabb fiatal embert, mint az én Kálmán barátom, nem láttam én a mi városunkban innen és túl. Órák hosszáig elkönyökölt a két kezén, neki szegezte szemeit az égnek és bámult végig, a nagy semmisségen keresztül.

— Mi lelt Kálmán?

Kálmán egy nagyot sóhajtott s azt hitte, hogy ezzel már megfelelt.

Gondolkozóba estem magam is.

— Ennek a fiatal embernek meg van a jó állása, meg van a kitünő egészsége, ugyan mi baja lehet. Azt hiszem csakhamar tisztába lettem vele s a mit a tapasztaltak után levonhattam, nem volt más, mint az, hogy az én Kálmán barátom vagy boldond, vagy szerelmes.

Kísérletet tettem, hogy meggyőződhessenem arról, melyik hát a kettő közül.

Kölesön kértem tőle 10 frtot.

Nem adott.

Ergő, Kálmán egy cseppet sem boldond. Akkor szerelmes.

Elkezdtem neki ábrándos történeteket beszélni, a szívéhez szólottam s kisült belőle, hogy ő is megszólalt, mert csakugyan szerelmes volt.

— És te ezen így elgondolkozol?

— Nem gondolkozom én, életunt lettem, az én drága Olivettém nem lehet az enyém.

— Nem lehet, hát miért?

— Gazdag.

— S te?

— Én barátom hozzá képest szegény legény vagyok. Egy menedésem van, leszámolok a mindennapi étellel.

Kálmánra ugy megharagudtam e boldond nyilatkozata után, hogy a faképnél hagytam. Ez időben történt, hogy a városból elhelyeztek és épen tíz évbe került, míg én ismét visszakerültem.

Épen az utczán jártam-keltem. Egyszer csak megpillantom Kálmánt, a ki tíz év után még jobb színben volt, mint valaha.

— Kálmán, szervusz, hát te vagy?

— Szervusz, én vagyok!

— Azt hittem rég meghaltál, hiszen tíz év előtt azt mondtad nekem, hogy életunt vagy s hogy öngyilkossá leszel, ha Olivettém nem kapod meg feleségül.

— Igaz; de hidd el barátom, ha valaha, ugy most vagyok csak igazán életunt!

— Hogy-hogy?

— Azóta Olivette a feleségem lett.

N A P I H I R E K.

Határidő naptár.

Muzem a kollegiumban a közönség számára nyitva van vasárnaponként 10—12 ig délelőtt.

Anyakönyvtár a kollegiumban a közönségnek nyitva pénteken 11—12 ig.

Nyilvános olvasóterem a kollegiumban, Hétfőn, Szerdán és Szombaton d. u. 3—6 ig nyitva.

A kir. ítélő tábla hivatalos órái d. e. 8—12 ig. d. u. 2—5 óráig. — Az írtató, kiadó hivatal és az irattár nyitva d. c. 9—11. d. u. 3—4 óra közt; vasárnap és ünnepek nap d. e. 10—11 óra közt.

A Gönczy-egyesület „Otthon”-a (Keresk. Akad. (földsz.) Szerdán és Szombaton d. u. 5—8 óráig van nyitva.

Katonai tereze kedden és szombaton d. u. 6 órákor a „Nagyerdőn”

A „Margit” fürdőben vendéglőjében minden vasárnap d. u. cigányzene játszik.

Orfeum a „Koroná”-ban, kezdete minden este 8 órákor.

Junius 1-től—augusztus 15-ig vasárnap d. e. 10 órától az üzletek zárva.

Aug. 6—14. Debreczeni nagy-boldogasszony napi országos vásárok következő rendben: 6—7-én bór, gyapjú, méz stb. toll, iparcikkék, gabonaműek és mindentel terény vasár, 9—10-én juvasár, 11—12-én se tesvasár, 12—13-án lovasár, 13—14. baromvasár.

Oktober 1—9. Debreczeni dienes napi országos vásárok következő rendben: 1—3-án bór, gyapjú, méz, toll, iparcikkék, gabonaműek és mindenféle termény vasár, 4—5-én juvasár, 6—7-én sertés vasár, 7—8-án lovasár, 8—9-én baromvasár. Nvera termények és iparcikkék a vásár egész tartama alatt árusíthatók.

— **Miniszterek Debreczenben.** Wekerle Sándor miniszterelnök, Szilágyi Dezső és Lukács Béla miniszterek e hó 6-án azaz hétfőn hajnalban Debreczenbe érkeznek. A miniszterelnök és a miniszterek éjjel két óra után, a budapesti személyvonattal érkeznek meg s mindössze husz perczet töltenek az állomáson, a mennyit tudvaleg a Szatmár felé induló személyvonat vár. A miniszterek a kora reggeli órákban nem hagyják el hálófülkéiket.

— **Személyl hir.** Gróf Dégenfeld József, Hajdúvármegye főispánja tegnap este Szatmármegyei birtokára, Feketetágra utazott, honnan valószínűleg csak a jövő hét elején tér vissza városunkba.

— **Teljes tanácsülés.** Debreczen város tanácsa szombaton, azaz e hó 4-én, délelőtt kilenc órákor, gróf Dégenfeld József főispán elnöke alatt, a városháza nagy tanácstermében, teljes tanácsülésre gyűl össze. A teljes tanácsülésen a hétfőn, e hó 6-án tartandó rendkívüli közgyűlés tárgysorozatát alapítják meg s az abba felveendő ügyeket látják el határozati javaslattal.

— **Debreczen város és a Kossuth szobor.** A város jog és pénzügyi bizottsága csak pár héttel előbb tárgyalta azt a kérelmet, amelyet a debreczeni Kossuth szoborbizottság gyűjtő-ive kíséretében a városi tanács elé terjesztett. Akkor a jog és pénzügyi bizottság olyan javaslatot hozott, hogy egy bizottság küldessék ki, amely bizottság érintkezésbe lépve a szoborbizottsággal, minden körülményre tekintettel terjesszen véleményes javaslatot a tanács elé. Most a városi tanács előtt egy másik s egy újabb gyűjtőiv és kérelem fekszik; a

Kossuth szobor létesítésén fáradozó országos bizottság kéri a törvényhatóság anyagi támogatását. A tanács mielőtt e kérelemben is határozott volna, véleményezésre hívta fel a jog és pénzügyi bizottságot, amely pénteken délután tartandó ülésében fogja ezt a kérelmet elbírálni s javaslatát a városi tanács elé meghozni.

— **Bizottsági ülés a városházán.** A város jog és pénzügyi bizottsága pénteken, azaz augusztus 3-án délután 3 órakor a városháza nagy tanácstermében, V é r t e s s y István főjegyző elnöke alatt ülést tart. A jog és pénzügyi bizottság ez ülésében az e hó hatodikán tartandó rendkívüli közgyűlés tárgysorozatába még felveendő ügyeket veszik érdemleges elbírálás és javaslatétel alá.

— **Letartóztatott tisztviselő.** Egy előkelő gavallérnak, egy ismert gentlemannek a letartóztatása keltett ma városzerte feltűnést. Feljelentést tettek ellene, a mely feljelentés alapján történt meg a letartóztatás. Ez a hír méltán keltett meglepetést, mert a letartóztatott tisztviselőt mindenki úgy ismerte, mint disztinált modoru, tiszta jellemű férfit, a kinek készséggel nyitottak tért arra, hogy a társadalmi és a politikai mozgalmakban részt vegyen. Mielőtt a vádak beigazolást nyernének, korainak tartanók a különben előkelő és agg szülőkre is kiterjedt tiszteletben álló nagy családra is tekintettel, hogy a kényes ügygyel bővebben is foglalkozunk.

— **A vadászjegyek kiosztása.** A városházán nap-nap után többen keresik fel a polgármesteri hivatalt, hogy maguknak vadászjegyeket eszközöljenek ki. Az ideu, legalább a körülmények ezt igazolják, ugyan felszaporodott városunkban a vadászai sport kedvelőinek száma, mert már eddig is sokkal több vadászjegyet adtak ki, mint a múlt s a megelőző év megfelelő időszakában.

— **A tiszteletbeli vármegyei tisztviselő.** A belügyminiszter egyik vármegye főispánja által fölvetett kérdés folytán kijelentette, hogy a főnálló gyakorlat értelmében a tiszteletbeli vármegyei tisztviselő minden tekintetben ugyanolyan beszámítás alá esnek, mint a valóságos tisztviselő, mert ha a szükség úgy kívánja, a tiszteletbeli tisztviselő is mindenkor beoszthatók szolgálattételre. A tiszteletbeli tisztviselő is tehát vármegyei tisztviselőnek tekintendő s ennél fogva az 1876. VI. t. cz. értelmében nem választható meg a közigazgatási bizottság tagjának.

— **Az időjárás.** A meteorologiai intézet jelentése szerint az időjárás tegnap ország-szerte szárazra és melegebbre fordult. — Az utóbbi 24 órától nem jelentenek esőt sehonnan és ma reggel is általánosan derült, száraz idő uralkodott. A reggeli hőmérséklet normálisnak mondható, éjjel a lehülés egyes helyeken igen érezhető.

— **Nincs többé vasuti szerencsétlenség!** Debreczenben élénk emlékezetben van még igen sokak előtt T a m á s János, marosvásárhelyi állatorvos, kinek egy évvel ezelőtt állathulla égető kemenczének próbája városunkban oly kitűnően sikerült, hogy a sinter telepen való felállítása rövid idő alatt tényre lett. A debreczeni próba feltűnő nagy sikere, a hulla égető kemencze hire egész Párisig is eljutott, hol Pasteur tanár igen elismerőleg nyilatkozott róla s beszerzését ajánlotta is. — A hullaégető kemencze révén híressé vált Tamás János most újra beszélgetni kezd magáról. Egy olyan készüléket talált ugyanis fel, mely megakadályozza, illetve elhárítja a vasuti szerencsétlenségeket. A vasuti vonal szakadást és vonat összeütközést gátló ezen készülék lényege abban áll, hogy pl. az egy másnak szembe jövő mozdonyokat a katasztrófa bekövetkezése előtt megállítja. A készüléknek lényeges szerkezetét eddig még nem ismerik s csupán annyit tudunk még róla, hogy már fel is terjesztették a miniszteriumhoz. Ha a próbák alkalmával a készülék eset leg beválik, az összeütközésekből, vagy sínfelszakadásokból előállható vasuti szerencsétlenségek eshetősége teljesen ki lesz zárva.

— **A vágóhid megnyitása.** A debreczeni vágóhid megnyitása, a hozott határozat értelmében augusztus hó elsejére tüzetett ki. A vágóhid mára tervezett megnyitása azonban elmaradt, mivel az erre vonatkozó megnyitási határozatot Szentessy és társai azzal az indokolással, hogy a közbúgóhid szükségszerűen és tökéletesen még nincs készen, megfellebbezték. Ilyenformán a közbúgóhid megnyitása elmaradt s az újabb határidő csak a felebbezésre hozott miniszteri határozat után lesz megállapítható.

— **Egyházkerületi gymnasiumi főfelügyelő.** A tiszántúli ev. ref. egyházkerület még április havi rendes közgyűlésen elhatározta egy egyházkerületi gymnasiumi főfelügyelői állás létesítését. Ezen állásra még akkor kiírták a pályázatot s az a mai nappal jár le. Eddig három pályázat érkezett be, a mely közül kettő debreczeni pályázat. Az egyházkerületi gymnasiumi főfelügyelő a tankerületi főigazgató hatáskörével fog birni egyházi részről. Az évi fizetése a 3000 forintot meghaladja. Az így megválasztandó főfelügyelő székhelye Debreczenben lesz és az egyházkerületben lévő gymnasiumokban fogja egyházi részről a felügyeletet gyakorolni.

— **Pénztárvizsgálat a városházán.** Tegnap délelőtt pénztárvizsgálat volt a városházán, az alapítványi pénztárban. A pénztárvizsgálatot V é r t e s s y István főjegyző, S t e i n f e l d Antal törvényhatósági bizottsági tag jelenlétében tartotta meg; a számvevőség részéről H a r a n g i László volt elen. A vizsgálaton mindent rendben találtak.

— **Adakozások a Kossuth szobor javára.** A debreczenben felállítandó Kossuth-szobor javára újabban a következő adományok érkeztek T ó t h Béla pénztárnokhoz: az 1773. sz. gyűjtőívén T ó t h Sándor gyűjtése: Tóth Sándor 50 forint, Szabó Mihály 10 frt, NN. és NN. 2—2 frt Radovics József 1 forint 50 kr. Félégyházy János 1 frt, Schelesmayer Ferencz, Bónis Ferencz, Körösi László és Wahenur Lipót 50—50 kr, NN. 20 kr. és NN. 10 kr. Összesen 68 frt és 80 kr.

— **A tanszerkiállítást rendező nagy bizottság ülése.** A tanszerkiállítás rendező nagy bizottsága tegnap tartotta meg ülését a városháza nagy tanácstermében, gróf D é g e n f e l d József főispán elnöke alatt. A népes gyűlésen a többek között jelen voltak Simonffy Imre kir. tanácsos, polgármester, E ö t v ö s K. Lajos királyi tanfelügyelő, C s i k y Lajos, Dr. B a y e r Ferencz, Dr. K e n é z y Gyula, Dr. S z á n t h ó Sámuel, L a c z k ó Dezső és V á n t s a György. A gyűlés megnyitása után C s i k y Lajos teszi meg jelentését azon küldettség működéséről, a mely báró E ö t v ö s Loránt vallás és közoktatásügyi miniszternél járt, annak a tanszerkiállításon való megjelenésre felkérése czéljából. A jelentés tudomásul vétele után Csiky Lajos bejelenti a rendezőbizottságnak, hogy a jury szabályzatával elkészült s azt a rendező bizottság is helyben hagyta. A nagy rendezőbizottság a szabályzatot egyhangulag elfogadta. Ezután E ö t v ö s K. Lajos királyi tanfelügyelő egy korábbi bizottsági határozat alapján indítványozza, hogy miután a vidékről mutatkozó érdeklődés és a helybeli szükséglet megkívánja, a bíráló bizottság öt tagja mellé igazgató elnöknek S z t e r é n y i József országos ipariskolai főfelügyelőt; igazgatóknak K o z o c s a Tivadar állami képezdei igazgató tanár az intéző osztályba, D ó c z y Imre főgymnasiumi igazgató tanár, a bíráló osztályba, titkároknak N a g y László budapesti képezdei tanár a bíráló osztályba, S z á s z i v á n i V. Jenő budapesti tanár az intéző osztályba, S i m o n Károly hadházi ref. tanító a bíráló osztályba; tagokul Dr. K i s s Áron, L á s z l ó Lukács, J ó z s a Pál, K o v á c s Lajos, S z é c s y Miklós, B e k e Antal, F i l l i n g e r Károly, K i s s Sándor, T ó t h Mihály és E k k é r t Antal a bíráló osztályba, az intéző osztályba Dr. H a v a s Gyula, D ó b ó Sándor és K i s s Béla és végül a gazdasági bizottságba H e r r Miklós mohácsi tanító választott meg. Ezután elhatározták, hogy a vallás és közoktatásügyi miniszterhez, valamint L u k á c s Béla kereskedelemügyi

miniszterhez a kiállításon való megjelenés czéljából felszólítást intéznek, egyszersmint felkérve őket arra is, hogy jövetelük idejét lehetőleg jelezzék. A k é t e z e r e n felül lévő bejelentett vendégek, valamint a 411 kiállító számára való elszállásolásra vonatkozólag fejlődött ki ezután élénk eszmecsere, végül a gyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére gróf D é g e n f e l d József elnök, E ö t v ö s K. Lajos királyi tanfelügyelőt és C s i k y Lajost nevezvén ki, a gyűlés véget ért.

— **Az egyetem javára rendezett nagy hangverseny szereplői arcképeinek megváltása.** Nemrégiben megemlékeztünk róla, hogy lovag C h i l i n s z k y György fényképész a február hóban az egyetem javára rendezett nagy hangversenyben részt vettek arcképeit elkészítette, sőt ezeket praktikusán legyezőkön is csoportosította. — Ezeket az arcképeket a mai napon M á r k Endre ügyvéd ur 100 koronával váltotta meg a melyet a református püspöki hivatalhoz küldött.

— **Fokról-fokra.** Jó családból származott P o h o r s z k y János. Itt született Debreczenben és itt is nevelkedett, majd itt volt honvédtiszt is. Egyszer csak elkezdett sülyedni, a tiszti bojtot elvesztette, elmezavart kapott, csavargó lett belőle. El-el ment az ország minden részébe, de csavargásért mindenünne hazatoloncolt. Ma érkezett a nagy-bányai rendőrfőkapitányság sürgönye is, a melyben tudatja, hogy P o h o r s z k i János, 37 éves, debreczeni illetőségű csavargó letartóztatták. Most újra hazahozzák a szerencsétlen elmezavart embert, a ki valószínűleg rövid idő alatt ismét elmegy valamerre, hogy ártatlan csavargásáért újra okot adjon a hazatoloncoltatásra.

— **Az öngyilkossági kísérlet vége.** L é l e k s z a k a d v a rohan egy gyermek ma délelőtt a rendőrséghez, hogy a H u s z á r Károly esetese felakasztotta magát. A rendőrségtől csakhamar lement P ó s a l a k i Mihály polgári biztos a helyszínre, azonban akkor már az öngyilkosnak, — egy fiatal, 18 éves suhancz, — se hire, se hamva nem volt a kamarában. Mikor a biztos megkérdezte, hogy hol van az öngyilkos, egy sepregető legényre mutattak. A fura dolog úgy történt, hogy míg a rendőrség után szaladtak az öngyilkos fiu alatt lezakadt a zsineg, a melyre felakasztotta magát. Tettét különben azért követte el, mert az este egy locsolót eltört s felt, hogy ezért megbüntetik.

— **Musika nyomtatványok kitiltása.** Lukács kereskedelmi miniszter a Szent-Pétervárott orosz nyelven megjelenő „A szentpétervári szláv jótékony egyesület jegyzőkönyve” és az ugyanott kiadott „Blagovits” czimű eziről betűkkel nyomtatott, füzet alakú nyomtatványokat Magyarország területéről kitiltotta. A muszka nyomtatványok a jótékonyág őrve alatt hazánk népei közzé az egyenetlenség üszkét szitják.

— **Zeneestély** Ma este a hungária kávéházban a Magyar testvérek elsőrendű zene-kara tart zeneestélyt.

— **Utolsó előadás** — Ma este változatos, gondosan összeállított műsorral az utolsó előadást tartja meg Corradini lovertársaság. Az utolsó előadás alkalmából szerte a városban bucsuzó sorokat osztott szét, mert a cirikus-társaság a debreczeni közönség kitüntető pártolását nem tudja elfeledni. Corradini társulatával megyen Temesvára, majd külföldi körutra megy, Debreczenbe ismét az előre megállapított program szerint csak két év múlva jön.

A holnapi emlékünnepe.

— Augusztus 2. —

Debreczen, aug. hó.

Debreczen város hazafias közönsége minden esztendő aug. 2-án kivándorol a debreczeni csatában elesett névtelenek sírházhoz, hogy lerójjá kegyeletes háláját, hogy lelkesedést merítsen — a megdicsőült pihenők tetiből.

Holnap augusztus 2-ika lesz.

Mint minden esztendőben, úgy az idén is megindította a mozgalmat, felemelte hazafias lelkesedésbe öntött szavát a főiskola ifjúsága. Mint minden esztendőben, úgy az idén is összesereglik városunk közönsége, hogy körül fonja, hogy a sirokhöz kövesse az 1848-49. honvédek, kik harezban tépett lobogójuk alatt, a főiskola ifjúságától, lobogók alatt megjelenő egyesület és társulatok tagjaitól követve, szintén kíváncsiak magyar testvéreik sírházhoz.

Koszorut helyez a hazafias emlékezet a meghalt, de emléküben feledhetetlen honfiak sírjára.

A holnapi emlékünnepelely lefolyása, amelyen kétséget kizárólag nagy tömegben vesz részt városunk közönsége, — a következő leendő:

I-ső s z a k a s z:

— A honvéd siroknál. —

1. Gyülekezés a főiskola előtt délután 4 órakor.
2. Indulás egynegyed 5 órakor a honvéd-sirokhoz.
3. „Hymnusz“, előadja a keresk. ifjak dalköre.
4. Emlékbeszéd, felolvassa Juhász László 4. é. th.
5. „Riadó“, előadja a kereskedő ifjak dalköre.
6. Alkalmi költemény, szavalja Keresztessy K. 4. th.
7. „S z ó z a t“, előadja a kereskedő ifjak dalköre.

II-ik s z a k a s z:

— A nagytemplomnak emlékkert felőli részén. —

1. „Nemzeti zászló“, előadja a kereskedő ifjak dalköre.
2. Szavaltat, előadja Árvay Béla 2. jh.
3. „Szózat“, előadja a kereskedő ifjak dalköre.

*

Jöjjetek tegyük meg azt, amit tenni minden igaz magyarnak kell!

Gyujtsuk meg az emlékezet faklyáját s tanuljunk valódi honszerelmet a 45 évvel ezelőtt elesett dicső hősöknek hozzánk ma is beszélő szellemétől!

Színház.

* **Variációk.** Érdekes dolog, hogy a debreczeni színtársulat Debreczenből való távozása óta hány különféle helyen volt és még érdekesebb az, hogy a különböző helyeken milyen szituációk közt tartotta az előadásait. Hja! sok mindent meg kell próbálni a vándorút alatt. A télen át nálunk légszesz mellett folyt az előadások, annak fényében usztak, már azok, a kik usztak. Az első nyári állomáson, Nyiregyházán már csak petróleum lámpák árasztották fényüket az aréna közönségére és a fényes kiállítású kosztümökre. Következett Békés-Gyula, a konzervatív színész-látó város, a hol még most is gyertyával világítanak. Végre Mármaros-Szigeten megváltozott minden. Ott kevés a gyertya, petróleum, légszész, nekik villany világítás kell. Ilyen variációkon ment át a debreczeni színtársulat a nyári vándorút alatt. Most aztán villany fényben fűdenek, az ontja rájuk vakító fényét, melynél talán csak a dicsőségük lehet fényesebb, vakítóbb!

* **E. Kovács Gyula Nagy-Szalontán.** E. Kovács Gyula, a kolozsvári nemzeti színház legelkelőbb művésze, a jövő augusztus hó 10-ike táján Nagy-Szalontára érkezik Homok színtársulatával, hogy néhány kitűnőbb szerepeiben fellépjen az ottanszínkörben.

Törvénykezés.

— **Érdekes elvi jelentőségű határozatot** hozott közelebb egy bünperben a budapesti kir. tábla és a kuria. Kimondták a határozatban ugyanis, hogy azon napszámok, ki a vasutnál az állomásfőnök megbízásából jár el, hatósági közegnek tekintendő. Egyik pályabáznál ugyanis az állomásfőnök a tiltott utakon való járás-kelés megakadályozására egy napszámot rendelt ki. Ez a megbízott a tiltott uton kimenni akaró vádlottat figyelmeztette a tilalomra s visszaigyekezett tartani, de az illető ellene szegült, majd a napszámot öklével többször mellbe vágta. Az első bíróság közbiztonság elleni kihágásban mondta ki vétkosnek; a kir. tábla azonban megváltoztatta ezt az ítéletet s hatóság elleni erőszak vétségét állapította meg, mert az egyén, kívül szemben az ellenszegülés történt, habár nem rendes vasuti alkalmazott, de az állomásfőnök által megbízott lévén, mint ilyen, hatósági közegnek volt tekintendő, amire nézve vádlott saját beismerése szerint nem is lehetett tévedésben. A kir. kuria helyben hagyta a másodbírósági ítéletet, miután a vádlott oly egyént bántalmazott tetteleg, a ki a vasuti állomásfőnök által hivatalos teendővel volt megbízva, vasuti egyenruhában működött, tehát hivatalos közegnek volt tekintendő.

Kiállítás.

A társzerkiállítás. Nagyban dolgoznak a társzerkiállítás rendezésén, úgy a kereskedelmi akadémiában, mint a főiskolában. A díszítési munkálatok rövid idő alatt befejezést nyernek s ezután a kiállítás rendezési munkálatait kezdik meg. Augusztus 18-án a társzerkiállítás megnyitható lesz.

— **Az első magyar varrógépgyár a debreczeni társzerkiállításon.** A debreczeni országos társzerkiállítás egyik igen érdekes látványosságát fogja mindenestire képezni az első magyar varrógépgyár tizenkét varrógépe, amely villamos motor segítségével hozható mozgásba. Ebben az ügyben ma délelőtt a gyár egyik igazgatósági tagja értekezett a társzerkiállítás igazgatóságával. Az érdekes kiállítási tárgyak a kereskedelmi akadémia épületének első udvarára készített üvegcarnokban lesznek elhelyezve. Az első magyar varrógépgyár a nyilvánosság előé még csak az idén lép először.

Új találmány bemutatása a debreczeni társzerkiállításon. A debreczeni országos társzerkiállításon, mely aug. hó 10-án fog megnyitni s Schimdt Rezső tanító találmányát képező javított alaku táblát is be fogja mutatni. A táblának ez a célja, hogy a 6-7 éves kezdő tanulók írás tanulása és tanítása megkönnyítessék. Mielőtt e táblát a közhasználatnak átadná, teljes meggyőződést óhajtaná szerezni, hogy a találmányához fűzött reményei jogosultak-e, főként bir-e a kartársai részéről nyilvánított előnyökkel, a most használatban levők felett.

A nagyvilágból.

A ki borralalóbból lett milliommossá. Páris városa nemrég 600,000 frankért vett meg egy telket a Vangirard utcában. A telket boldog tulajdonosa az elhalt Ricord tanár egykori komornyikja volt, ki azokból a borralalókból szedte meg magát, melyeket gazdája pácienzeitől kapott. E borralalókból a komornyik a fenti telken kívül még egy földbirtokot és sok ezer forint értékű járadékot vásárolt magának.

A fatalista Sarah Bernhardt. Sarah Bernhardt egy londoni souper alkalmával, melyet ő adott, egy interviuolónak a többi közt ezeket mondta: „Mindig elégetem magam mögött összes hajóimat. A mi történt, az megtörtént és nem lehet rajta többé változtatni. De nemcsak a multtal szemben vagyok közönyös, de a jövővel szemben is. A mi engem lelkesít, a miért én élek, ez a pillanat. S úgy találok, hogy minden pillanat annyit nyújt, hogy ha egészen meg akarjuk ragadni, egyáltalán nem marad idő a multra és jövőre gondolni. Pénz dolgában is — talán a saját káromra — ez elvnek hódolok. A míg elég pénzem van, hogy szeszélyeimet mára kielégíthessem, meg vagyok elégedve. A holnap nem okoz nekem

gondokat.“ — Vacsora után a művész mint szobrászno produkálta magát, vagyis viaszból és agyagból meggyurta néhány jelenlevőnek a mellszobrát.

Eladó-leányok versenye. Amerikában olyan hajtásai vannak még a sportnak is, melyről nem is álmodnak az európai bajnokok és verseny istálló tulajdonosai. Atalantában, Georgia-államban 320 méter kerületű, arénával körülvett versenypályát építettek, melyet az „eladó leányok versenyé“-vel szenteltek fel. — Négy elragadó szépségű leány állott a starthoz. A versenyző hölgyek térdig érő túllszoknyában, meztelen karokkal és lehetőleg dekolletálva jelentek meg. Az adott jelre a négy kisasszony futott, a közönség pedig olyan hurrásban tört ki, a minőtől talán Jerikó falai omlottak össze. A bájos versenyzők emberföltői módon erőlködtek, míg egyik a másik után kimerülve le nem rogyott. A nyerő Landel kisasszony 12 angol-mérföldet és 1280 métert, a második 10 mérföldet és 640 métert, a harmadik 9 mérföldet és 1280 métert, a negyedik pedig 9 mérföldet és 360 métert futott be. A versenynök, írják a georgiai lapok, óriási nézőközönsége és „hatalmas sikere“ volt, mert mind a négy versenyző csakhamar főkötő alá került.

Közgazdaság.

Gazdasági teendő augusztus hó elején.

A szántóföldön ebben a hónapban sok a munka. Az aratás, cséplés még sok helyen nincs elvégezve és ezenkívül az őszi kalászkok alá szántani kell. A jó gazda teendőit a tarló buktatás is szaporítja. A tarló-buktatást főleg a hesszeni legyektől meglepett földön nem szabad elmulasztani. — A kapás növényeket kapálni kell. — A dohánytörés ideje is közelebb van.

A réten a sarju kaszállásnak van az ideje. — Tavaszit etetésre lehet takarmányozást vetni. Őszi legelőnek mustárt, esibehurt. A hónap vége felé vethetünk.

Az igás állatok e hónapban nagyon sokat dolgoznak, hordják a gabonát, nyomtatnak, szántanak. Ezért takarmányozásuk és egészségben tartásukra nagy gondunk legyen. Nem elég a legelő, mert a legelősző állat nem tudja magát kipihenni. Az igás állatnak féllelme zöld takarmány legyen s e mellett zabot s más erőtakarmányt is kapjanak.

A tenyész növendék és ridegmarháról se feledkezzünk meg. Ha a legelő kiszűt, leaszott nekik is kell valami takarmányról gondoskodni, mert ezeknek nem szabad leromlani.

A fásiskolában most van az ideje az alvó szemzésnek. A fásiskola földjét kapálni kell, hogy perhanyó legyen és a gyom el ne nyomja.

A gyümölcsösben a sokféle gyümölcs most érik. A nagyon megrakott fát alá kell támogatni, hogy le ne töredezzenek. A gyümölcszedésnél kimélettel bánjunk a fával, nem szabad csak úgy doronggal verni le a gyümölcsöt. Főleg, ha eltartásra, vagy eladásra szánjuk a gyümölcsöt, kézzel, vagy erre alkalmas szedővel kell szedni.

A konyhakertben, ha nagy a szárazság, öntözni kell. Különösen a káposztafélék bő öntözést kívánnak. Ne mulasszuk el a káposztahernyózását, erre alkalmas idő a korreggel, midőn a hernyók egy csomóban vannak.

A szőlőben most kell a peronoszpóra ellen harmadszor permetezni. A meglazult, elszakadt kötőzéseket pótolni kell.

A méhek most kezdik a hereket kipusztítani, mert most már nincs rájuk szükség. A jó méhész a méhecskéket e munkájukban segíti. Ha nincs méhlegelő, etetni kell a kaptárokat, különben most már a tisztos fű virít és egyéb tarlóvirágok is virágnai kezdenek.

— **Sertés vásár.** Budapesti kőbányai sertéskereskedelmi csarnok árjegyzése 1894. év július hó 31-én.

Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgon felüli sulyban) 42-42½ krig. Öreg közép (páronként 300-400 klg. sulyban) 42-42½ krig. Fialat nehéz páronként 320 klgon fe-

lülü suly ronkin Fialat k sulyban) s z e d e felüli su (páronk krig. Kö sulyban (páronk krig. (p krig. K sulyban (páron. Közep 42-31 terjedő s suly sze sok mel ban érte tések te kent 45 árából a le. — A (élő) sul

ger nyu vasuti fe tom önn nem fel értem, h avult m

meg, m ezeket n nal szab bocsánat kép kes A magát é tévedés talmazni

Hivassa két. Az lekre vo zottak e minden ügynök

adta a l szabador Fog meggyöz fogház r

Granger Hogyan tára vala hogy ol

dés. Fel a gentle uram. C Termész én gond a nőre nejtét go bolond v hiszem,

Tel Ige tépni dü elr ndez nyü bak 1000 f tekintve tem volr

Visszavonhatlanul utolsó bucsu és köszönet előadás.

Nagy olaszországi Sport- CZIRKUSZ

Igazgató: F. CORRADINI Turinból.
DEBRECZEN, Széchenyi-utca végén.

Ma Szerdán, augusztus 1-én Utolsó bucsu és köszönet előadás és nagy érdekes verseny-díjbirkózás, SZÜTS ISTVÁN és BAUER KAROLY között.

A kitűzött díj 100 forint.

A birkózás csak 10 percig tart.

A birkózási rendszabályok, este a lovardában lesznek leolvasva.

Felhívás birkózásra!

A ki az athletával birkózni akar, jelentkezzen egy nappal előbb a lovardában, Thaler Ede titkárnál. — 200 koronát vagy 100 o. e. forintot kap, a ki az athletát szabályszerűen földre teríti. — A birkózásra csakis erős és izmos emberek jelentkezhetnek.

Helyárok: Páholy (4 ülőhely) 6 frt. Zártszék számozott I. hely 70 kr. II. hely 50 kr. III. 30 kr. Karzat 20 kr. — Tíz éven aluli gyermekek és katonák részére örmestertől lefelé I. hely 35 kr. II. hely 25 kr. III-ik hely 20 kr. Karzat 15 kr.

Jegyek válthatók napközben (este 6 óráig) Mendelovits Lajos urnai fiúca (városházai szembe).

Pénztarnyítás 7 órakor.

Kezdeté 8 órakor.

A tisztelt közönség kényelme, a cirkusz helyiségben egy kitűnő búfét áll rendelkezésre. Kutyákat a lovardába hozni tilos.

Mivel ma utolsó bucsu és köszönet előadást tartunk, reméljük, hogy ezen bucsuzásunk alkalmával a n. é. közönségből senki sem fogja elmulasztani a cirkuszt még egyszer meglátogatni.

Az összes személyzet fellepte és a legjobb idomított lovak olóvezetése.

Bucusu és köszönet.

Nagyérdemű közönség!

Miután a mai nappal előadásaink sorát befejezzük, el nem mulaszthatjuk a lelkes és műpártoló debreczeni n. é. közönségnek az eddigi pártfogásáért a legőszintébb köszönetünket kifejezni és ha a jövőben még egyszer Debreczen városába jönnénk, kérjük bennüket mint eddig, úgy ezután is becses pártfogásukba részesíteni.

Éljen boldogul Debreczen lelkes és műpártoló közönsége!

Tisztelettel maradunk a debreczeni közönségnek b. emlékezetében

F. Corradini, igazgató
és társulata.

AZ „ANKER” élet és járadék biztosító társaság.

A társaság eszközöl mindenféle, az emberi életre vonatkozó biztosításokat. Biztosítások nyereséyrészesüléssel:

A nyereséy-osztalék az életési (gyermek) biztosításoknál átlag a biztosított tőke 30%-át teheti ki és például 1883-ban 265 frt, 1884-ben 250 frt, 1885-ben 372 frt, 1886-ban 341 frt, 1887-ben 251 frt, 1888-ban 250 frt, 1889-ben 255 frt, 1890-ben 260 frt, 1891-ben 250 frt, 1892-ben 216 frt, 1893-ban 212 frt, 1894-ben 215 frt nyereséy-osztalék esett minden ezer forint biztosított tőkére.

A haláleseti biztosításoknál a nyereséy rendszeren az évi díj 25%-át teszi ki. A társaság vagyona 50 millió frt biztosítási állománya 1893. december 31-én 215 millió frt tőke és 92 ezer frt életjáradék.

A társaság halálesetekért és lejárt életbiztosításokért 1893. december 31-ig 78 millió forintot fizetett ki.

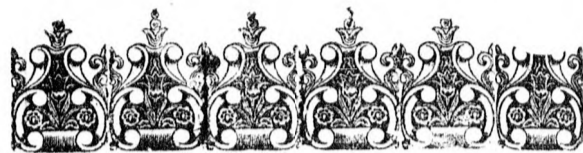
A DEBRECZENI FOÜGYNÖKSÉG:

Stern József és Testvére,

Bika szálloda mellett, Csanak-ház.

Az ér-mihályfalvai ujonnan épült vasuti vendéglőmhöz, — egy szakképzett, — biztosítékkal ellátott kezelőt keresek.

Lévay Vincze,
Ér-Mihályfalván.

Üzlet-áthelyezés!

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy fűszer-tüzletemet Augusztus hó folyamán, az ujonnan épült s általam a mai kor igényeinek megfelelően berendezendő szomszédos RANUNKEL H. és FIA cég házába helyezem átál.

A midőn ezen körülményre a t. cz. közönség becses figyelmét felhívni szerencsém van, tisztelettel tudatom, hogy költözés előtt, raktáram apasztása céljából, összes fűszer- és festékáruimat igen olcsó árban árusítom el, ugyszintén az összes, eddig általam használt boltberendezés is olcsó árért eladó.

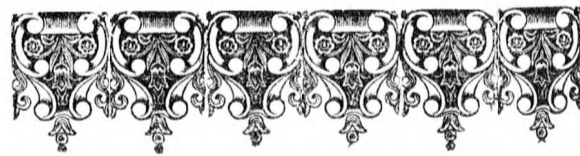
A mely alkalmi vásárlásra tömeges látogatást kérve, a legpontosabb kiszolgáltatás biztosítása mellett, vagyok

alázatos szolgálja

Debreczen, 1894. Julius 31.

Radetzky József,

főtér, Tisza-palotával szemben.

Dr. Dreiszker József-féle Hidegvizgyógyintézet

KÖSZEGEN (Vas megye.)

Ezen intézet a m. kir. miniszterium által engedélyezett. Rendszere: Prinsitz és Kneipp. Egész éven át nyitva áll. Árak teljes ellátás mellett igen mérsékelték. — Prospektust kívánatra ingyen és bérmentve küld

AZ IGAZGATÓSÁG